

Περὶ τὸ πῶς ἐπήρην θέλημα ὁ Αἴσωπος ἀπὸ τὸν βασιλέα Λυκῆρον νὰ διαβῆ νὰ γυρίσῃ τὸν κόσμον καὶ ἦλθεν καὶ ὡς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔδειξεν τὴν σοφίαν τοῦ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ ταῦτα ἐπήγεν εἰς τοὺς Δελφοὺς καὶ ἐκεῖ τὸν ἐσυκοφάντησαν καὶ ἐσκοτῶσαν τον.

124.

10 Ἀπῆτις ἐπέρασεν καιρὸς πολὺς, ἐβουλήθην ὁ Αἴσωπος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔταξεν τοῦ βασιλέως μεθ' ὄρκου ὅτι πάλιν νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Λοιπὸν ἐδιάβην καὶ ἐπήγεν καὶ ἐγύρισεν ὅλες τὲς χῶρες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔδειξεν τὴν πολλὴν του σοφίαν. Ὅμως ἦλθεν καὶ εἰς τοὺς Δελφοὺς καὶ ἐκοῦαν του οἱ Δελφιῶτες καὶ ἐθαύμαζαν εἰς τὴν σοφίαν του καὶ

15 ἔκαμάν του τιμὴν μεγάλην.

125. Καὶ ὁ Αἴσωπος εἶπεν πρὸς αὐτούς: «Ἄνδρες Δελφιῶτες, νομίζω σας τοῦ καραβιοῦ ὀπού, ὅταν ἀρμενίζῃ, φαίνεται ἀπὸ μακρὰ μὲγάλον τίποτες. Καὶ ἀπῆς κοντέψῃ σιμά, φαίνεται πολλὰ πενιχρόν. Ἔτζι καὶ ἐγὼ, ὅταν ἤμουν μακρὰ ἀπὸ τὴν χώραν σας, σᾶς ἐθαυμάζουμουν ὡσὰν τινὰς ἄξιους. Καὶ

20 τῶρα ὀπού ἦλθα πρὸς ἐσᾶς, ἤῤα σας χειρότερος καὶ πιά ἀναξιώτερος παρὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους: τοιούτης γενεᾶς ἐγελάστηκα.» (c. 126 deest)

127. Ὅταν λοιπὸν ἤκουσαν οἱ Δελφιῶτες αὐτὰ τὰ λόγια, ἐφοβήθησαν νὰ μηδὲν ὑπάγῃ ὁ Αἴσωπος εἰς ἄλλες χῶρες καὶ σύρει τὸ ὄνομάν τως. Λοιπὸν ἐβουλήσαν νὰ τὸν σκοτώσουν καὶ ἔτζι ἐπήγαν καὶ ἐπήραν μίαν χρυσοῦν

25 ἄμουλαν ἀπὸ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἐκρυψάν τὴν μέσα εἰς τὰ στρώματά του. Ὁ δὲ Αἴσωπος δὲν ἤξευρεν τὴν ἐπιβουλήν ὀπού τοῦ ἔκαμαν. Ὅμως ἤθελεν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὲς Φώκιες.

128. Καὶ ὅταν ἐκίνησεν τὸν δρόμον, ἔδραμαν οἱ Δελφιῶτες κατόπιν του καὶ ἐπιάσαν τον καὶ ὠνομάζαν τον κλέπτην τῶν ἁγίων πραγμάτων. Καὶ

30 αὐτὸς ἀρνιέτον, διότις εἶδησιν καμμίαν δὲν εἶχεν. Ἐκεῖνοι ξεύροντας βέβαια πῶς εἶναι μέσα εἰς τὰ στρώματά του ἡ ἄμουλα, ἔστοντας καὶ νὰ τὴν ἐβάλουν ἀτοί τως, πάραυθα ἄνοιξαν τὰ στρώματά του καὶ ἤῤραν τὴν ἄμουλαν. Καὶ ἔτζι ἐγύρισαν τὸν Αἴσωπον ἐπίσω εἰς τὴν χώραν, καὶ αὐτὸς ἐπαρακάλειεν νὰ τὸν ἀφήσουν. Καὶ ἐκεῖνοι ὄχι μόνον ὅτι δὲν τὸν ἀφήσαν, πλὴν

35 καὶ ὡς κλέπτην τῶν ἁγίων πραγμάτων ἐβάλαν τον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἀποφάσισαν νὰ τὸν θανατώσουν. Ὅμως ὁ Αἴσωπος, ἀπῆς ἐσέβην εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἐθώρειεν ὅτι καμμία ἐλπίδα δὲν εἶναι διὰ νὰ λυτρωθῇ, ἐκάθετον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἔκλαιεν.

Μανόλης Παπαθωμόπουλος (επιμ.), *Πέντε δημόδιες μεταφράσεις του Βίου του Αισώπου*, Παπαδήμας, Αθήνα 1999.